

narobe! Pis.). Slovenskega pismenega jezika s svojimi par besedami Slovenci še sami ne razumejo, in je bil najden še le pred nekoliko leti. To je zares čudno, pa resnično. Tako modruje učeni (?) literat v nemškem šolskem časopisu. Da so v slovenskem jeziku že pred tisuč leti pisali in v vanj sveto pismo prestavljali in božjo službo v njem obhajali, od tega se učenemu zgodovinarju še ne sanja, nemara, da kaj več vé od staroegiptovskega jezika; kako učeni da so na Dunaji v zemljepisji, se dostikrat prepričamo, ker Ljubljana jim je sedaj na Koroškem, sedaj na Štajerskem itd. Ali od vrednika šolskega časopisa bi pa vendar po pravici tirjali, da bi na drugi strani ne podiral, kar je na prvi stavil, vedi si ga Bog, ali ima tako kratek spomin, ali misli morda, da za njega v Avstriji ni drugih národov razun nemškega in madjarskega? Žalibog, da je ta misel tako globoko vkoreninjena med visokimi in nizkimi! Od takih Nemcev pa Slavjani sploh ničesar ne pričakujejo; ravnopravnost jezika in národa jim je tern v peti, in v ta rog ne trobijo ne le „freie pädagogische Blätter“, temuč tudi drugi nemški šolski listi n. p. „Volkschule“. Njih prenjezna skerb je, da bi se nemščina preveč ne zanemarjala, ali med nami še celó ne poginila!

— Gospod Valentin Lah, kaplan v Radolici na Gorenskem vabi (v „Zgodnji Danici“) slovenske mladenče in učitelje v red šolskih bratov. Kdor želi v ta red stopiti, naj se oglasi in posvetuje pri njem.

— Ljubljanski mestni odbor je prečastitega gospoda profesorja dr. Leona Vončina zavoljo njegovih zaslug za duševno omiko mladih obertnikov izvolil za svojega meščana.

— Pretečeno sredo zjutraj je naglo umerl g. Jože Pleiweis, kupec, sploh spoštovan domoljub v Ljubljani. Bil je tudi „Tov.“ podpornik. Bog mu daj večni raj!

Premembe v učiteljskem stanu.

V lavantinski škofiji. Postavljeni in prestavljeni so g. g.: Matija Krasnik, poterj. pripravnik, za podučitelja k sv. Rupertu v Slov. Gorice; Jože Zemlič, podučitelj pri sv. Lenartu pri Veliki Nedelji, k sv. Lovrencu na Dravsko Polje; Jakob Gosnik, podučitelj v Središču, k sv. Lenartu pri Veliki Nedelji; Alojzi Rajšp, podučitelj pri sv. Lovrencu na Dravskem Polji, v Negavo.

Listnica. G. J. P. v U.: Za napev hvala! „Pesmi za mladost“ (Nedvedove) dobé se v Ljubljani pri Giontinetu, pa menda tudi drugod, kjer se prodajajo šolske knjige. — G. A. M. v L.: „Tovarša“ ni za to več k Vam, ker se pri njegovem založniku v Ljubljani niste zanj oglasili. Pri tej priliki prosimo vse č. g. g. naročnike, da naj se o pravem času zglašujejo in naročajo pri „Tov.“ založniku, ne pa pri vredništvu, ker vredništvo nima z razpošiljanjem lista nič opraviti. G. J. D. H. v Lj.: Vi imate pri založništvu 30 kr. shranjenih. — G. Kr. L. v Tr.: „Cvekove pesmi“ so pošlč. — G. P. K. pri sv. Tr.: Po „Polit. Katekizmu“ prašajte v Celovec.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Tiskar in založnik:
Jož. Rudolf Millo.